មេរៀនទី ១៦៖ ព្រះយេស៊ូវលាងជើងឲ្យពួកសិស្ស

យ៉ូហាន ១៣៖១-១៧

មេរៀនសម្រាប់កុមារ (*យូធូបលីង*)៖ https://youtu.be/f-tE45FABpA

រឿងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសម្រាប់កុមារ៖ https://youtu.be/_7yGvdO7hto

គោលបំណង៖ ព្រះយេស៊ូវចង់ឲ្យយើងបំរើអ្នកដទៃ

ខគម្ពីរចងចាំ៖ ១ ពេត្រុស ៤៖១០ក *“គឺដោយខំបំរើគ្នាទៅវិញទៅមក តាមអំណោយទានដែលគ្រប់គ្នាបានទទួលមក ទុកដូចជាអ្នកចែកចាយយ៉ាងល្អ.... ”។*

ចំរៀង (*យូធូបលីង*)៖

1. ១. ចូរសរសើរព្រះយេស៊ូវ https://youtu.be/PtAbR7-xroM
2. ២. គឺជាការល្អដែលសរសើរព្រះ https://youtu.be/Z91SULEHfho
3. ៣. ចូរបន្ទាបខ្លួននៅចំពោះព្រះអង្គ https://youtu.be/7WO74xMesGU

១. អធិស្ឋាន

២. ចំរៀង (*រើសចំរៀងខាងលើ១បទហើយច្រៀងជាមួយសិស្ស*)

៣. ល្បែងកំសាន្ត **«អ្នកបម្រើ ឬក៏ចៅហ្វាយនាយ»**

ជម្រើសទី១៖

សំភារៈដែលត្រូវការ៖ ក្រដាសជាមួយនឹងសញ្ញា “O” ឬ “X” សម្រាប់ឲ្យកុមារគ្រប់ៗគ្នា

១. ពេលដែលកុមារដើរចូលមក សូមឲ្យក្រដាសដែលបានរៀបចំហើយ ដែលមានទាំងសញ្ញា “O” ឬ “X” ទៅពួកគេ។

២. សូមពន្យល់ទៅកុមារដែលកាន់ក្រដាស “O” គឺជាអ្នកបំរើ ហើយកុមារដែលកាន់ក្រដាស “X” ជាចៅហ្វាយនាយ។

៣. សូមឲ្យកុមារដែលជាចៅហ្វាយប្រាប់ទៅអ្នកបំរើពីអ្វីដែលពួកគេត្រូវធ្វើ (សំអាតព្រះវិហារ យកទឹកឲ្យកាន់កាបូបឲ្យ ។ល។)

៤. ៥នាទីក្រោយមក សូមផ្លាស់ប្តូរតួនាទីរបស់កុមារ ដែលកាន់ក្រដាសអក្សរ “O” ជាចៅហ្វាយនាយ ហើយកុមារដែលកាន់ក្រដាសអក្សរ “X” ជាអ្នកបំរើវិញ។

ជម្រើសទី២៖ ល្បែងកំសាន្ត (ស្តេច ម្ចាស់ក្សត្រី មេទ័ព)

របៀបលេង៖ឲ្យកុមារចាប់ដៃគូ ២ៗនាក់ ម្នាក់ជាអ្នកបម្រើ ម្នាក់ទៀតជាស្តេច,ម្ចាស់ក្សត្រីយ,មេទ័ព (ឲ្យកុមារចូលរួមលែងល្បែងនេះទាំងអស់គ្នា)

ពន្យល់ពីកាយវិការ៖ “ស្តេច” ដាក់ជង្គង់ម្ខាងលើខ្នងដៃគូដែលអង្គុយលត់ជង្គង់នោះ “ម្ចាស់ក្សត្រី” អង្គុយ លើចង្កេះដៃគូនោះ “មេទ័ព” អៀវគ្នា

បញ្ជាក់:សូមឲ្យកុមារធ្វើកាយវិការឲ្យលឿនតាមគ្រូស្រែក(ស្តេច ម្ចាស់ក្សត្រី មេទ័ព)បើគ្រូនិយាយថា “ស្តេច” កុមារដែលជាស្តេចត្រូវធ្វើកាយវិការស្តេច អ្នកបម្រើត្រូវអង្គុយលុតជង្គង់និងច្រត់ដៃទាំងពីរលើឥដ្ឋ បើគ្រូស្រែកថាដូរ កុមារត្រូវដូរតួនាទីគ្នាធ្វើ។ ឧទាហរណ៍៖ ស្តេចត្រូវធ្វើជាអ្នកបម្រើវិញម្តង។បើគូរណាធ្វើ ខុស គូនោះជាអ្នកចាញ់។

៤. ការណែនាំមេរៀន

យើងទើបតែលេងល្បែងដែលយើងបានធ្វើជាអ្នកបំរើផង និងចៅហ្វាយនាយផង។ បើសិនអាចជ្រើសរើសបាន តើអ្នកនឹងចង់ធ្វើជាអ្វី? ជាអ្នកបំរើ ឬជាចៅហ្វាយនាយ? ខ្ញុំគិតថាយើងនឹងរើសយកធ្វើជាចៅហ្វាយនាយ។

សូមសួរកុមារ ស្រមៃមើលបើសិនអ្នកជាស្តេច ឬម្ចាស់ក្សត្រីនៃប្រទេសមួយ តើមានអ្វីខ្លះដែលអ្នកចង់ធ្វើក្នុងនាមអ្នកជាស្តេច ឬម្ចាស់ក្សត្រីនោះ? ត្រូវហើយ, មានរឿងជាច្រើនដែលអ្នកអាចធ្វើបាន ប្រសិនបើអ្នកជាស្តេច ឬក៏ម្ចាស់ក្សត្រី។ អ្នកអាចរស់នៅក្នុងព្រះបរមរាជវាំង។ អ្នកអាចញ៉ាំអ្វីដែលអ្នកចង់ញ៉ាំក៏បាន ហើយធ្វើអ្វីដែលអ្នកចង់ធ្វើក៏បាន។ អ្នកអាចស្លៀកសំលៀកបំពាក់ថ្លៃៗ និងអ្នកអាចទទួលបាននូវប្រដាប់ក្មេងលេង និងឧបករណ៍ហ្គេមជាច្រើនដែលអ្នកចង់បាន។ តើអ្នកនឹងបោះបង់តំណែងជាស្តេច ឬម្ចាស់ក្សត្រីហើយក្លាយទៅជាជនក្រីក្រ អនាថាដែរឬទេ?

យើងទាំងអស់គ្នាដឹងថានរណាជាអ្នកបោះបង់បល្ល័ង្ករបស់គាត់ដើម្បីសង្គ្រោះយើងគ្រប់គ្នា។តើម្នាក់នោះជានរណា? ព្រះយេស៊ូវ! ព្រះយេស៊ូវបានចាកចេញពីនគរឋានសួគ៌ ហើយបានមករស់នៅជាបុរសក្រីក្រម្នាក់ ហេតុអ្វី បានជាព្រះអង្គធ្វើដូច្នេះ? ទ្រង់ធ្វើបែបនេះពីព្រោះព្រះអង្គស្រឡាញ់យើងរាល់គ្នា។ ទ្រង់បានមករកយើង រាល់គ្នាដូចជាអ្នកបំរើដែលស្លូតបូតតែមិនមែនជាចៅហ្វាយដ៏កាចសាហាវនោះទេ។ សូមរៀនពីសាច់រឿង ដែលបង្ហាញពីការបំរើដ៏រាបទាបនិងស្លូតបូតរបស់ទ្រង់។

៥. រឿងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ

ព្រះគម្ពីរបានប្រាប់យើងពីពេលវេលាដែលព្រះយេស៊ូវបានបំរើដល់សិស្សរបស់ទ្រង់ដោយរាបទាប។ នៅក្នុងពេលនោះដោយផ្អែកទៅតាមព្រះគម្ពីរ នៅពេលមាននរណាម្នាក់មកផ្ទះរបស់អ្នក អ្នកបំរើនឹងលាងជើងឲ្យភ្ញៀវ ពីព្រោះផ្លូវនៅជំនាន់នោះពោរពេញដោយធូលីដី។ ពេលដែលព្រះយេស៊ូវ និងពួកសិស្សមកជួបជុំគ្នាដើម្បីបរិភោគអាហារដ៏ពិសេសដែលហៅថាបុណ្យរំលង គ្រប់គ្នាត្រូវតែលាងជើងជាមុនសិន។ ប៉ុន្តែមិនមានអ្នកបំរើណាមកលាងជើងឲ្យព្រះយេស៊ូវ និងពួកសិស្សនោះទេ។ ព្រះយេស៊ូវអាចប្រាប់សិស្សរបស់ទ្រង់ណាម្នាក់ឲ្យមកលាងជើងឲ្យទ្រង់ ឬឲ្យទៅរកអ្នកបំរើណាម្នាក់ មកលាងជើងឲ្យទ្រង់ក៏បាន។

ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវបានធ្វើឲ្យសិស្សរបស់ទ្រង់មានការភ្ញាក់ផ្អើល ដោយទ្រង់បានយកកន្សែងមករុំលើសម្លៀកបំពាក់របស់ទ្រង់ ហើយចាប់ផ្តើមលាងជើងឲ្យសិស្សរបស់ទ្រង់ម្នាក់ម្តងៗ។ ព្រះយេស៊ូវបានធ្វើអ្វីដែលការងាររបស់អ្នកបំរើត្រូវធ្វើ! ពេលដែល ព្រះយេស៊ូវទៅដល់មុខពេត្រុស ពេត្រុសបាននិយាយថា "អូ! អត់ទេព្រះយេស៊ូវ ទូលបង្គំមិនចង់ឲ្យទ្រង់លាងជើងឲ្យទូលបង្គំទេ" ពេត្រុសដឹងថាព្រះយេស៊ូវ ជាអ្នកដែលអស្ចារ្យបំផុតក្នុងចំណោមពួកគេទាំងអស់ ហើយមិនគួរឲ្យទ្រង់មកធ្វើការងារជាអ្នកបំរើឡើយ។ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា នេះជារឿងសំខាន់សំរាប់ទ្រង់។

បន្ទាប់មកព្រះយេស៊ូវបានសួរទៅសិស្សរបស់ទ្រង់ "តើអ្នកយល់ពីអ្វីដែលខ្ញុំបានធ្វើទេ?" ព្រះអង្គបានប្រាប់ពួកគេថា "ខ្ញុំធ្វើនេះដើម្បីបង្ហាញជាគំរូសំរាប់អ្នកឲ្យធ្វើតាមខ្ញុំ។ អ្នកត្រូវតែក្លាយទៅជាអ្នកបំរើ។" នៅពេល ដែលព្រះយេស៊ូវលាងជើងឲ្យពួកសិស្ស ទ្រង់បានបង្រៀនពួកគេថាទ្រង់យាងមកបំរើមនុស្ស ហើយទ្រង់ចង់ ឲ្យពួកគេបំរើគ្នាទៅវិញទៅមក។ ថ្ងៃនេះ ព្រះយេស៊ូវកំពុងមានបន្ទូលប្រាប់យើងទាំងអស់គ្នាឱ្យមានបេះដូង ជាអ្នកបម្រើ ហើយមានឆន្ទៈក្នុងការបំរើមនុស្សក្នុងជីវិតរបស់អ្នក ដូចជាឪពុកម្តាយ បងប្អូន មិត្តភក្តិ គ្រូបង្រៀន និងអ្នកដទៃជាច្រើនទៀត។ តើអ្នកគិតថាអ្នកអាចមានចិត្តបំរើដូចព្រះយេស៊ូវដែរឬទេ?

៦. សំនួរពិភាក្សា

១.តាមរយៈសាច់រឿងនេះ តើអ្នកបំរើត្រូវធ្វើអ្វីខ្លះពេលដែលមានភ្ញៀវមកលេងផ្ទះពួកគេ?
(លាងជើងឲ្យ ភ្ញៀវ)
២.តើព្រះយេស៊ូវធ្វើអ្វីខ្លះនៅពេលគ្មានអ្នកបំរើមកលាងជើងឲ្យពួកគេ?
(ព្រះយេស៊ូវបានលាងជើងឲ្យសិស្ស របស់ទ្រង់)
៣. តើព្រះយេស៊ូវព្យាយាមបង្ហាញអ្វីដល់សិស្សរបស់ទ្រង់ដោយទ្រង់បានលាងជើងដូចជាអ្នកបំរើ?
(ពួក សិស្សត្រូវមានចិត្តជាអ្នកបំរើ)
៤. តើអ្នកអាចបំរើអ្នកដទៃនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នកដោយរបៀបណា?
(លាងចាន ជួយបងប្អូនបង្កើត ជួយ មិត្តភក្តិ)

៧. ខគម្ពីរចងចាំ

១ ពេត្រុស ៤៖១០ *“គឺដោយខំបំរើគ្នាទៅវិញទៅមក តាមអំណោយទានដែលគ្រប់ គ្នាបានទទួល មក ទុកដូចជាអ្នកចែកចាយយ៉ាងល្អ.... ”។*

៨. ហត្ថកម្ម “អរគុណគ្រូគង្វាល!”

សំភារៈដែលត្រូវការៈ ឈើដោតការ៉េម ក្រដាស់ពណ៌ កន្ត្រៃ ជ័រការ ប៊ិច

១. វិធីមួយនៃការបំរើនោះគឺការអរគុណដល់មនុស្សដែលបានបម្រើអ្នក។ ហើយម្នាក់ដែលបំរើយើងដោយចេញពីចិត្តនោះគឺ គ្រូគង្វាល។ ថ្ងៃនេះ យើងនឹងធ្វើជាផ្កាហើយបិតនៅលើដងការ៉េមកីដើម្បីជូនដល់ គ្រូគង្វាល របស់យើង។

២. ឲ្យក្រដាស់ពណ៌ទៅកុមារគ្រប់គ្នា សំរាប់កុមារតូចៗ ពួកគេអាចយក បាតដៃរបស់ពួកគេដាក់លើក្រដាស គូសតាមគម្រូដៃរបស់គេ រួចកាត់តាមដានដៃនោះ បន្ទាប់មកយកវា មកបិតនៅលើដងការ៉េម។ សំរាប់ក្មេង ធំៗពួកគេអាចកាត់ជារូបផ្កា ហើយបិតវានៅលើដងការ៉េម។

៣. ពេលដែលក្មេងៗជូនផ្កាទៅគ្រូគង្វាល ពួកគេអាចប្រាប់គ្រូគង្វាលថា “អរគុណ លោកគ្រូ/ អ្នកគ្រូដែល បានធ្វើជាគ្រូគង្វាលរបស់យើង” ។

៤. បើសិនអ្នកមានពេលវេលាថែមទៀត ពួកគេគួរតែធ្វើផ្កាទាំងនោះសំរាប់ជាការ អរគុណដល់ឪពុកម្តាយ របស់ពួកគេផងដែរ។

៩. ចំរៀង *(រើសចំរៀងខាងលើ១បទហើយច្រៀងជាមួយសិស្ស)*

១០. អធិស្ឋាន

ការថ្វាយបង្គំសំរាប់គ្រូៈ (សូមអាន ហើយអធិស្ឋានមុនពេលចាប់ផ្តើមបង្រៀន)
ពន្ធ័កិច្ចទាំងមូលរបស់ព្រះយេស៊ូវគឺជាការបន្ទាបខ្លួន។ ស្រមៃថាស្តេចមួយអង្គចាកចេញពីវាំងទៅរស់នៅ ជាបុរសអនាថាក្រីក្រ។ តើមានអ្នកណានឹងធ្វើបែបនេះបានដែរឬទេ? ទេ! ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូវបានចាក ចេញពីនគររបស់ទ្រង់នៅស្ថានសួគ៌ ហើយមកផែនដីនេះ ដោយសារទ្រង់ស្រឡាញ់អ្នក។ សូមអរ-ព្រះគុណព្រះយេស៊ូវដែលបានសង្គ្រោះយើង ដើម្បីឲ្យយើងអាចរស់នៅក្នុងនគររបស់ព្រះអង្គ នៅថ្ងៃណាមួយ។ ដោយសារយើងមានព្រះយេស៊ូវ យើងមិនត្រូវខ្មាស់ក្នុងការជួបព្រះឡើយ។ ទ្រង់បាន បន្ទាបខ្លួនចុះដល់ចំណុច មួយដែលទ្រង់សុគតលើឈើឆ្កាងសម្រាប់យើង ដូច្នេះទ្រង់លើក យើងឡើង ឲ្យខ្ពស់ហើយចូលទៅក្នុង នគររបស់ទ្រង់។ នៅពេលអ្នកបង្រៀនមេរៀននេះ សូមបង្ហាញ ស្មារតីនៃ ការបន្ទាបខ្លួនទៅចំពោះ កូនសិស្សរបស់អ្នក ។